

отъ бедрото му тѣзи смъртелна и кървава стрѣла която носи отъ половинъ вѣкъ насамъ, която е зашемедила главата му, и която, споредъ изражението на Лютера, го кандулка на дѣсно на лѣво като нѣкой пиянъ селянинъ. Тогава то — обществото — пакъ ще се научи да прѣкланя глава прѣдъ тѣзи двѣ велики нѣща, двѣтѣ най велики нѣща, споредъ Кантъ, които е дадено на чловѣкътъ да знае: длъжността въ дълбочината на сърдцата ни и звѣздното небо надъ главитѣ ни.

КРАЙ.